

АБАЙТАНУ
ТАҢДАМАЛЫ ЕҢБЕКТЕР

I том

Алматы
«Қазақ университеті»
2015

ӘОЖ 821.512.122.0

КБЖ 83.3(5Каз)

A 13

Баспаға әл-Фарағи атындағы Қазақ ұлттық университеті

филология, әдебиеттану және әлем тілдері факультетінің

Ғылыми кеңесі және Редакциялық-баспа кеңесі шешімімен ұсынылған

(№6 хаттама 26 маусым 2015 жыл)

Әл-Фарағи атындағы Қазақ ұлттық университеті жаңындағы

Абай ғылыми-зерттеу институтында дайындалған

Ғылыми-редакциялық кеңес:

Ж. Дәдебаев (*төрғаға*), Ә. Әбдіманұлы, З. Бисенғали, Т. Есембеков,
Б. Жақып, А. Жақсылықов, К. Мәдібаев, Ж. Молдабеков, З. Сейітжанов, Ә. Тарап,
А. Темірболат, Ж. Тілепов, Р. Тұрысбек, П. Бисенбаев (*хатышылар тобының
жетекшісі*), И. Әзімбаева (*жауапты хатиши*), Ә. Жапарова (*хатиши*)

Пікір жазған

филология ғылымдарының докторы, профессор *Қ.Қ. Мәдібаев*

Жалпы редакциясын басқарған

филология ғылымдарының докторы, профессор *Ж. Дәдебаев*

Құрастырылған, түсініктерін жазғандар:

П. Бисенбаев, Е. Қөрібозов, Л. Мұсалы, Н. Нұрәділ

Жауапты редактор

филология ғылымдарының докторы, профессор *Ә. Тарап*

A 13   Абайтану. Таңдамалы еңбектер. I том. Ойлар мен толғаныстар / құраст., түсінік. жазғ.: П. Бисенбаев, Е. Қөрібозов, Л. Мұсалы, Н. Нұрәділ, жауапты ред. Ә. Тарап; жалпы ред басқ. Ж. Дәдебаев. – Алматы: Қазақ университеті, 2015. – 210 б.

ISBN 978-601-04-1282-8

Абайтану ғылыми бойынша жарық көріп отырған таңдамалы еңбектер басылымы Қазақстан Республикасының Президенті Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевтың «Абай туралы сөз» толғауымен ашылған. Бірінші томға абайтану саласында 1909 жылдан 1940 жылға дейін жарық көрген, уақыт сыйынан өткен, тарихи және танымдық маңызы зор еңбектердің таңдамалылары енген.

Кітап орта мектептің жогары сыйып оқушылары мен жогары мектепте білім алушы жастарға, ғылым мен білім, мәдениет мамандарына, мемлекет қызметкерлеріне, сондай-ақ қалың көшілікке арналған.

І томға енген таңдамалы еңбектер елдің ынтымағы мен бірлігінің нығаюына, интеллектуалдық әлеуеттің артуына, қоғамдық санаудың дамуына ықпал етеді.

Том 3979/ГФ4 – «Абай Құнанбаевтың шығармашылық мұрасын пәнаралық зерттеу» бағдарламасы аясында дайындалып, жарық көріп отыр.

ӘОЖ 821.512.122.0

КБЖ 83.3(5Каз)

© Әл-Фарағи атындағы ҚазҰУ жаңындағы
Абай ғылыми-зерттеу институты, 2015

ISBN 978-601-04-1282-8

Ахмет Байтұрсынұлы

ҚАЗАҚТЫң БАС АҚЫНЫ

Қазақтың бас ақыны – Абай (шын аты Ибраһим) Құнанбаев. Онан асқан бүрынғы-сонғы заманда қазақ баласында біз білестін ақын болған жоқ. Ақмола, Семей облыстарында Абайды білмейтін адам жоқ. Ақмоламен сыйбайлас Торғай облысында Абайды білестін адам кем, құты жоқ деп айтса да боларлық. Олай болуы сөзі басылмағандықтан, Абайдың сөздері кітап болып басылып шыққанша Абайдың аты да, сөзі де Торғай облысында естілмеуші еді. Ақмола, Семей облыстарында Абайдың атын, сөзін естімегім дегенге недөүір таңырқап қалады. Мен ең өуелі Ақмола облысына барғанымда Абайды білмегенім, сөзін естігенім жоқ дегенімे таңырқап қалушы еді.

Қай жерде ақындар жайынан я ақындардың сөздері жайынан өнгіме болса, Абайдың сөзін мақтамайтын адам болмады. Абайдың сөзін көрмей тұрғанда, мақтағандарына сенбей, қазақ үкілеген өз құнанын өзгелердің тұлпарынан артық көретін мінезі болушы еді, мақтап отырған Абайы біздің Әбубәкір, Сейдахмет, Ақмолдаларымыз сықылды біреу ғой деп жүрдім.

1903 жылы қолыма Абай сөздері жазылған дәптер түсті. Оқып қарасам, басқа ақындардың сөзіндегі емес. Олар созінен басқалығы сонша, өуелгі кезде жатырқап, көпке дейін тосаңсып отырасың. Сөзі аз, мағынасы көп, терең. Бүрын естімеген адамға шапшаң оқып шықсан, азына түсініп, көбінің мағынасына жете алмай қалады. Кей сөздерін, ойланып дағдыланған адамдар болмаса, мың қайтара оқыса да түсіне алмайды. Не мағынада айтылғанын біреу баяндап ұқтырғанда ғана біледі. Сондықтан Абай сөздері жалпы адамның түсініуіне ауыр екені рас. Бірақ ол ауырлық – Абайдың айта алмағанынан болған кемшілік емес, оқушылардың түсінерлік дәрежеге жете алмағанынан болатын кемшілік. Олай болғанда айып жазушыда емес, оқушыда. Не нәрсе жайынан жазса да Абай түбірін, тамырын, ішкі сырын, қасиетін қармай жазады. Нәрсенің сырын, қасиетін біліп жазған соң сөзінің бәрі де халыққа тіреліп, оқушылардың біліміне сын болып, емтихан болып табылады. Оқушы сөзді сынаса, сөз оқушыларды да сы-

найды. Абай сөзі заманындағы ақындардың сөзінен оқшашау, олар сөзінен үздік, артық. Ол оқшаулық, артықтық басқа ақындардан Абайдың жалғызы сөзінде ғана емес, өзінде де болған. Абайдың қандай болғанын көзben көрмессек те, көргендердің айтуынан білеміз. Сөзінің қандай екендігін сойлеген соң өзінің де қандай екенін айтып, білдіріп откесіміз теріс болмас.

Абай – Семей облысының қазағы, руы Тобықты. Ұлы атасы Ырғызбай Торғай облысындағы Ырғыз деген өзен бойында туған екен. Ырғызбай халқының қолбасы батыры һөм ел ағасы би екен. Тобықтының аймағы аз кезінде Түркістаннан елін өртіп ауып келіп, Шынығыс тауы малға жайлыш деп, қоныс еткен екен. Кіші атасы Өскенбай би халық арасында ғаділ би атанған. Өз елі түгіл, басқа алыстағы елдер де арапарындағы зор дауларын Өскенбай бидің алдына келіп бітіседі екен. Өз әкесі Құнанбай жүрт аузына қараған қазақтың бас адамдарының бірі болған. Қазақты төрелер билеп, сұлтандар төрелерден қойылып түрған заманда, солармен таласып, қарадан сұлтан болған адам екен. Шешесі Үлжан бәйбіше Қарқаралы уезіндегі Әбдірей, Мыржық деген жердегі Қарасекестін Бошан руынан, Бертіс бидің тұқымынан. Шеше тұқымы құлдіргі, қалжың, әзілге ұста Қантай, Тонтай деген құлкімен сөгіп, қалжынмен жеңіп, аты шыққан адамдар нәсілінен. Тонтай малды адам болған екен. Ауырғанда өзгелерден горі қожа, молдалар конілін жирик сұрайтынын байқап жүреді екен. Өлер жолы қатты ауырып жатқанда молдалар конілін сұрай келіп отырғанында айтқан: «Баяғыдан бері жазыла-жазыла қожа, молдалардан да үят болды, енді өлмесе болмас», – деп.

Абай 1845 жылы туған. Жылы жылан екен. Ибраһим деген атын бұзып, Абай деп ат қойған шешесі екен. Шешесінің сүйіп қойған аты ел арасында шын атынан көбірек айттылады. Абай 10 жасынан 13 жасқа шейін қырда мұсылманша оқыған. Медреседе оқып жүргенде 3 айдай орысша да оқыған. 4 жыл мұсылманша оқып, 3 ай орысша оқып, сонымен оқуды қойған. 15 жасында-ақ балалық қылмай, үлкендердің қатарына кіре бастаған. Қазақты менгеріп, халыққа араны жүріп түрған төрелермен әкесі Құнанбай таласқанда, Абай әкесіне серіктікке жарай бастаған. 20 жасында ел ішіндегі белгілі бір шешені атана бастаған. Зерек-

тікпен естігенін ұмытпаған. Ел ішіндегі сақталған қазақтың бұрынғы откен билерінің билігі, шешендерінің сөйлеген созі, көсемдерінің істеген ісі, үлгілі сөздер, ұнасымды өзілдер, мақалдар, мысалдар сияқты нәрселерді Абай көп біледі екен.

Заман бұрынғыдай болса, Абай алаштың атақты билерінің бірі болуы шұбәсіз. Біліммен би болып, жұрт билейтін заман отіп, тасың [таспен] би болатын заманға қарсы туған. Білімі көптегер жұрт билемей, малы көптегер жұрт билейтін заманға қарсы туған. Абай жұрт алдына білімін салғанда, басқалар малын салған, жұрттың беті малға ауып, ел билігі Абай қолына еркін тимеген, «Білімнен мал артық болушы ма еді», – деп Абай жұрттың онысына қонбей, таласқан. Сөйтіп, партия лаңына кіріп кеткен, өнер, білімін партия ісіне салған. Білімінің қызығын жалғыз ғана Тобықтылар көріп, басқаларға пайдасы тимей, болыстыққа құмар көп қазақтың бірі болып, бәлки, сол күйімен өліп те кетуі ықтимал еді. Қазақтың бағына ондай болудан Құдай сақтаған.

80-жылдарда жер аударылып барған Михаэлис деген бір білімді кісімен, қазақ ғұрпындағы қағидаларды жиょға елге шыққан Гросс деген екеуімен Абай таныс болған. Бұлар Абайдікіне қонаққа келіп-кетіп жүрген. Абайдың тегін адам емес екенін байқап, олар болыстықтан гөрі жақсырақ нәрсе барлығын Абайға сездірген. Абайдай зерек адамға жөн сілтесе болғаны, онан арғысын өзі іздел табады. Олар орыстың атақты ақындары Пушкин, Лермонтов, Некрасов барлығын, қарасөзді келістіріп жазғыш Толстой, Салтыков, Достоевский барлығын, сөз сыншысы Белинский, Добролюбов, Писарев барлығын Абайға білдірген; олардың кітаптарымен таныстырыған. Өлең жазған Пушкин, Лермонтов, Некрасовтар қазақтың би, болыстарынан гөрі қадірлі екендігін Абайға түсіндірген. Фылымды жұртта өлең жазу, сөз жазу нағыз қадірлі істің бірі екенін Абай енді үққан. Ақындық, өлеңшілік ел көзіне қадірсіз көрінсе, ол кемшілік ақындық пен өлеңшілікті емес, ақындық пен өлеңшілікті орнына жұмсамағандықта екендігін, ақындық пен өлеңшілікті қазақ ақындары, өлеңшілері қайыршы, тіленшілік орынға жұмсағаннан өлеңнің қадірі кеткенін Абай өбден білген соң өлең жазуға түсken.

Абай жас қунінде құлқі үшін қалжың өлеңдер, қыздарға ғашық өлеңдер жазған, есейген соң арланып, тастаған екен. Ми-

хаэлис пен Гроссқа кез болмаса, сол күйімен, бөлки, кетер еді. Қандай ұлгілі, қандай мағыналы, қандай асыл, қандай терең создер жерге көмілер еді?! Абай сөздері дүнияды қалғаны – қазаққа зор бақ. Бетін түзеп, жөн сілтеген кісілерге де, сілтеген жолды ылақпай түп-тура тапқан адамға да қазақ балалары талай алғыс берер. Орыс ақындарымен танысып, өлең орны қайда екенін білгеннен кейін, Абай өлеңге басқа көзben қарап, басқа құрмет-ықласпен құтіп алып, төр түгіл, тактан орын берген. Бірақ басқа сөзден өлеңнің таққа мінгендей артықшылығы қандай – оны да көрсетіп, айтып қойған. Айтуды мен тыңдауышының көбі надан болғандықтан, өлең болып айтылып, тыңдалып жүргендердің көбі өлең емес екендігі, өлең жазушылар болса да, келістіріп жазушылары ішінде бірен-саран таңдама екендігі, жұрт мағыналы, маңызды, терең сөзден горі мағына жоқ, маңыз жоқ, желдей гүлеп, құлаққа дыбысы тиіп өте шығатын жеңіл сөздерді тыңдауға құмар екендігі Абайдың өлең жайынан жазған сөздерінде көрсетілген. Сол сөзінен Абайдың сыншылығы, өлең жақсы болуға не керектігін білетіні де көрініп түр.

Сөз жазатын адам әрі жазушы, әрі сыншы боларға керек. Сөздің шырайлы, ажарлы болуына ойдаң шеберлігі керек, ұнамды, орынды, дәмді болуына сыншылық керек; мағыналы, маңызды болуына білім керек. Абайда осы үшеуі де болған. Бұлардың үстіне, Абай көсем, ұлғі шығарып, өнеге жайғыш болған. Абайда өлең сөздің неше түрлі ұлгісі, өрнегі табылады. Ол өрнектерді ойдан шығармай, орыстан алса да, орыс өлеңдерінің өрнектері қазақ тіліне жарайтындығын бастап көрсеткені де зор көсемдік. Абай өлең жақсы болуға керек шарттардың бәрін білген. Сондықтан өлеңі қай тарапынан да болса толық. Жалғыз-ақ міні бар. Ол мін – өлең бунақтары тексеріліп орнына қойылмағандық. Оның оқығанда я әнге салып айтқанда кемшілігі зор болады. Дауыстың ағынын бұзып, өлеңнің ажарын кетіреді, мысалы, төселип желіп келе жатып шоқытып кеткен сияқты, тайпалып жорғалап келе жатып текіркептеп кеткен сияқты. Бұл кемшілікті түзетуге болады. Өлеңнің үш буынды бунақтары мен төрт буынды бунақтары алмасып кеткен жерлерін алып, өз орындарына қойса, түзеледі. Мұнан басқа Абай өлеңдерінде мін бар деп өз басым айта алмаймын. Кейбіреулердің айтатын «ауырлығы бар» деген сөздер, ол өлең-

нің қисының келтіре алмағаннан емес, өрнегінің жаңалығынан, қазақ өлеңдерінің дағдылы түрінен басқарақ болған соң, оқушылар жаттыққанша жатырқайды. Сонан ғана ауыр сияқты көрінеді.

Абайдың, өзі тексергіш болған соң оның өлеңін тексеріп қата шығарып ешкім жарыта алмайды. Абайдың қандай сыншы, сөз тексергіш екендігін төмендегі сөзінен байқауға болады:

Өлең – сөздің патшасы, сөз сарасы,
Киыннан қыстырар ер данасы.
Тілге женіл, жүрекке жылы тиіп,
Теп-тегіс жұмыр келсін айналасы.
Бөтен сөзben былғанса сөз арасы,
Ол – ақынның білімсіз бишарасы.
Айтуны мен тыңдаушы көбі надан,
Бұл жүргітың сөз танымас бір парасы.
Өүелі аят, хадис – сөздің басы,
Қосарлы бейітсімал келді арасы.
Қисынымен қызықты болмаса сөз,
Неге айтсын пайғамбар мен оны Алласы.
Мешіттің күтпә оқыған ғұламасы,
Мінажат уәлилердің зар-наласы.
Бір сөзін бір сөзіне қыстырар,
Әрбірі келгенінше өз шамасы.
Өлеңге әркімнің-ак бар таласы,
Сонда да солардың бар таңдамасы.
Іші алтын, сырты күміс сөз жақсысын
Қазақтың келістірер қай баласы?
Бұрынғы ескі биді тұрсаң барлап,
Макалданап айтады екен сөз қосарлап.
Ақындары ақылсыз, надан келіп,
Көр-жерді өлең қыпты жоқтан қарман.
Қобыз бен домбыра альп, тоғта сарнап,
Мақтау өлең айттыңты әркімге арнап.
Әр елден өлеңменен қайыр тілең,
Кетірген сөз қадірін жүргітты шарлап.
Мал үшін тілін bezеп, жанын жалдан,
Мал сұрап біреуді алдан, біреуді арбан.
Жат елде қайыршылық қылыш жүріп,
Оз елін бай деп мақтар Құдай қарғап.
Қайда бай мақтаншакқа барған таңдан,
Жиса да бай болмапты қанша малды ап.
Қазаққа өлең деген бір қадірсіз,
Былжырақ көрінеді соларды аңдан.

Ескі бише отырман бос мақалдап,
Ескі ақынша мал үшін тұрман зарлап.
Сөз түзелді, тыңдауышы, сен де тузел!
Сендерге де келейін енді аяңдап.
Батырды айтсам, ел шауып алған талап,
Қызды айтсам, қызықты айтсам қыздырмалап,
Әншіейін күн өткізбек әңгімеге
Тыңдар едің өр сөзін мыңға балап.

Абайдың асылын танып, дұрыс баға берген нәрсесі жалғыз өлең емес, көп нәрсені Абай сөз қылған; сол сөздерінің бәрінде де Абайдың өр нәрссенің асылын танығаны, білгені көрінеді. Абайдың олеңдері қазақтың басқа ақындарының өлеңінен үздік артықтығы өр нәрсенің бергі жағын алмай, арғы асылынан қарап сөйлегендіктен. Басқа ақындардың сөзге шеберлігі, шешендігі Абайдан кем болмаса да, білімі кем болғандығы даусыз. Абай сөзінен Әбубекірдің: «шайды, кебісті әркім тұтынып кеткені асылды қорлау болды», – деп қайғырған сөздері табылмайды. Басқа ақындар аз білімін сөздің ажарымен толтыруға тырысқан. Абай сөздің ажарына қарамай, сыпайылығына қарамай, өр нәрсенің бар қалыбын сол қалыбынша дұрыс айтуды сүйген. Мысалы, «Аттың сыны» деген өлеңінде сыпайышылық жүзінен құлаққа жағымсыз тистін сөздер бар; бірақ аттың сынына керек мүшелері болған соң, оларын айтпаса, аттың сыны толық болып шықпас еді. Абайдың «Аттың сыны» деген өлеңін оқығанында көз алдыңда сол жақсы аттың өзі түрғандай, пішіні келіп елестейтіні жақсы атқа бітетін мүшелердің бірін қалдырмай жазғандықтан. Абай көп нәрсені білген, білген нәрселерін жазғанда, «мынау халыққа түсінуге ауыр болар, мынаның сыпайышылыққа кемшілігі болар» деп, таяқтан тартынбаған. Хақиқатты хақиқат қалыбында, тереңді терең қалпында жазған. Хақиқатты тануға, тереңнен сойлеуге, бойына біткен зеректіктің үстіне, Абай әртүрлі Еуропа білім иесілерінің кітаптарын оқыған. Төржіма халін, жазушы Фалихан Бекейхановтың айтуына қарағанда, Абай Спенсер, Луис, Дрепер деген Еуропаның терең пікірлі адамдарының кітаптарын оқыған. Өлең жазушылардан орыстың Лермонтов деген терең пікірлі ақынның өлеңдерін сүйіп оқыған. Соңдықтан Абайдың терең пікірлі сөздерін қарапайым жүрттың көбі үға алмай, ауырсына-

ды. Абайдың өлеңдерін мың қайтара оқып, жаттап алып жүрген адамдардың да Абайдың кейбір өлеңдерінің мағынасын түсініп жетпей жүргендерін байқағаным бар, құты, осының мағынасы не деп сұрағандары да бар. Сол өлеңді алып қарасақ, айтылған пікірде, ол пікірді сөзбен келістіріп айтуында еш кемшілік жоқ. Түсіне алмаса, ол кемшілік окушыда. Сондай түсінуге қын корстін создерінің бірі мынау:

Көк тұман алдындағы келер заман,
Үмітті сөүле етіп көз көп қадалған.
Көп жылдар көп күнді айдал келе жатыр,
Сипатта, суретте жоқ, көзім талған.
Ол күндер өткен күймен бәрібір бәс.
Келер, кетер, артына із қалдырmas.
Соның бірі – арнаулы таусыншың күн,
Арғысын бір-ақ Алла біледі, рас.
Ақыл мен жан мен өзім, тән менікі,
«Мені» мен «менікінің» мағынасы – еki.
«Мен» өлмекке тағдыр жоқ өуел бастан,
«Менікі» өлсө, өлсін, оған бекі!
Шырақтар, ынталарың «менікінде»,
Тән құмарын іздейсің күні-түнде.
Әділеттік, арлылық, махабbat пен –
Үй жолдасың қабірден әрі өткенде.
Адам ғапыл дүниені дер «менікі»,
«Менікі» деп жүргеннің бәрі онықі.
Тән қалып, мал да қалып, жан кеткенде,
Сонда ойла, болады не сенікі?
Мазлумға жаңың ашып, ішің күйсін,
Харекет қыл, пайдасы көңкө тисін.
Көптің қамын өуелден тәңірі ойлаған,
Мен сүйтгенді сүйді деп иен сүйсін.
Көптің бәрін көп деме, көп те бөлек:
Көп ит жесіп, көк итті кунде жемек.
Ғадәләт пен мархамат – көп азығы,
Қайда көрсөң, болыш бақ соған көмек.
Әркімнің мақсаты өз керегінде,
Біле алмадым пысығын, зерегін де.
Саяз жүзөр сайқалдар ғапыл қалар,
Хақиқат та, дін-дагы тереңінде.

1897 ж.

Абайдың осы сөзінің дұрыс емес, қате айтылған, теріп айтылған, жұмбақ қылып, ашпай айтылған еш нәрсесі жоқ. Бәрі де дұрыс, түзу, тиісті орнында айтылған сөздер. Оған окушылар түсінбесе, ол Абайдың үздік ілгері кетіп, окушылары шаңына ере алмағанын көрсетеді.

Абайды қазақ баласы тегіс танып, тегіс білу керек. Абайдың сөздері 1909 жылы кітап болып басылып шықты. Бірақ жұртқа тарамай жатыр. Басылған кітап Ақмола, Семей болысынан басқа облыстарға таралмай жатқаны кісі таң қаларлық іс. Абайдың сөзін Семей ләпкесіне қамап, жасырып қоймай, кіли қазақ баласы бар уалаяттардағы кітап сатушылардың бөрінің де магазиндерінде жүргізу керек еді. Абайды қолымыздан келген қадарлы жұртқа таныту үшін мұнан былай кейбір өнегелі, өрнекті сөздерін газета-ға басып, көпке көрсетпекшіміз.

1913 ж.

ТҮСІНІКТЕР

1. Назарбаев Н.Ә. Абай туралы сөз. Қазақстан Республикасы Президенті Н.Ә. Назарбаевтың 1995 жылы 9 тамызда Республика сарайында Абай Құнанбайұлының дүниеге келгеніне 150 жыл тулуына арналған салтанатты жиналыста сойлеген сөзі. Баспа сөз бетінде жарияланған: Назарбаев Н.Ә. Абай туралы сөз. – Алматы: Рауан, 1995; Абай институтының вебсайты.
2. Ысқақұлы К. Абай (Ибраһим) Құнанбайұлының өмірі. Баспа сөз бетінде жарияланған: Ысқақұлы К. Абайдың өмірі // Қазақ ақыны Ибраһим Құнанбай үгільшының өлеңі / бастырган Қекіттай, Тұрағұл Құнанбай үфландары. – СПб., 1909; Абай институтының вебсайты.
3. Әуезов М. Абайдың туысы мен өмірі. Бірінші нұсқасы (1927-1933). Баспа сөз бетінде жарияланған: Әуезов М. Абай Құнанбайұлы. Толық жинақ. – Қызылорда, 1933; Әуезов М. Абайдың білмек парызы ойлы жасқа. – Алматы: Санат, 1997; Абай институтының вебсайты.
4. Жанатайұлы К. Абай туралы естелік әңгіме. Баспа сөз бетінде жарияланған: Қекбайдың Абай туралы естелік әңгімесі // Абайдың ақын шәкірттері. Екінші кітап / дайындаған Қ. Мұхамедханұлы. – Алматы: Республикалық Абай қоры, 1994; Абай институтының вебсайты.
5. Құнанбаев Т. Әкем Абай туралы. Баспа сөз бетінде жарияланған: Абайдың ақын шәкірттері. Бірінші кітап / дайындаған Қ. Мұхамедханұлы. – Алматы: Республикалық Абай қоры, 1993; Абай институтының вебсайты.
6. Бекейханов Ә. Абай (Ибраһим) Құнанбаев. Баспа сөз бетінде жарияланған: Семипалатинский листок. – 1905. – 25-27 ноября; Записки Семипалатинского подотдела Западно-Сибирского отдела ИРГО. – 1907. – Вып. 3. – С. 178-181 (1-8) <http://lib.rgo.ru/reader/flipping/Resource-823/RuPRLIB12047744/index.html>; Жұлдыз. – 1991. – №9. – 110-114-беттер; Мырзахметов М. Абайдың оқы, таңырқа. – Алматы, 1993. – 11-17-беттер; Абай институтының вебсайты.
7. Байтұрсынұлы А. Қазақтың бас ақыны. Баспа сөз бетінде жарық көрғен: Қазақ. – 1913. – 23, 30 қараша, 22 желтоқсан; Байтұрсынов А. Шығармалары / құраст.: Ә. Шеріпов, С. Дәүітов. – Алматы: Жазушы, 1989; Абай институтының вебсайты.
8. Дулатов М. Абай (Ибраһим) Құнанбаев. Баспа сөз бетінде жарық көрғен: Қазақ. – 1914. – 23 маусым; Дулатов М. Шығармалар жинағы. Бес томдық. 2-том. – Алматы: Мектеп, 2003; Абай институтының вебсайты.
9. Аймауытов Ж., Әуезов М. Абайдың өнері һәм қызметі. Баспа сөз бетінде жарияланған: Екеу. Абайдың өнері һәм қызметі. – Абай. – 1918; Абай институтының вебсайты.
10. Сағди А. Абай. Баспа сөз бетінде жарияланған: Ташкент: Ақжол, 1923. – № 335, 356, 359, 363, 369, 372.
11. Сейфуллин С. Ибраһим Құнанбайұлы (Абай). Баспа сөз бетінде жарияланған: Сейфуллин С. Қөп томдық шығармалар жинағы. 6-том. Ғы-

- лыми зерттеу және сын мақалалар. – Алматы: Қазығұрт, 2006; Абай институтының вебсайты.
12. Жансүгіров І. Абайдың сөз өрнегі. Баспа сөз бетінде жарияланған: Жансүгіров І. Қоғамдық шығармалар жинағы 4-том. – Алматы: «Қазығұрт» баспасы, 2005; Абай институтының вебсайты.
  13. Жұбанов Қ. Абай – қазақ әдебиетінің классигі. Баспа сөз бетінде жарияланған: Әдебиет майданы. – №11-12. – 1934; Абай институтының вебсайты.
  14. Ысмайылов Е., Шапкин З. Абайдың өлең өрнектері. Баспа сөз бетінде жарияланған: Әдебиет майданы. – 1934. – №11-12; Абай институтының вебсайты.
  15. Тоғжанов Ф. Абайдың ақындығы. Баспа сөз бетінде жарияланған: Тогжанов Ф. Абай. – Қазан, 1935. – 119-137-беттер.

МАЗМУНЫ

Назарбаев Н. Абай туралы сөз.....	3
Ысқакұлы К. Абай (Ибраһим) Құнанбайұлының өмірі	21
Әуезов М. Абайдың туысы мен өмірі	31
Жанатайұлы К. Абай туралы естелік әңгіме	94
Құнанбаев Т. Әкем Абай туралы.....	105
Бекейханов Ә. Абай (Ибраһим) Құнанбаев	130
Байтұрсынұлы А. Қазақтың бас ақыны	136
Дулатов М. Абай (Ибраһим) Құнанбаев	144
Аймауытов Ж., Әуезов М. Абайдың өнері һәм қызметі.....	147
Сағди А. Абай.....	153
Сейфуллин С. Ибраһим Құнанбайұлы (Абай).....	174
Жансүгіров І. Абайдың сөз өрнегі.....	182
Жұбанов Қ. Абай – қазақ әдебиетінің класигі	189
Ысмайылов Е., Шашкин З. Абайдың олең өрнектері.....	213
Тогжанов Ф. Абайдың ақындығы.....	242
Түсініктер.....	258

Оқу басылымы

**АБАЙТАНУ
ТАҢДАМАЛЫ ЕҢБЕКТЕР
I том
Ойлар мен толғаныстар**

Күрастырып, түсініктерін жазғандар:
П. Бисенбаев, Е. Кәрібозов, Л. Мұсалы, Н. Нұрәділ

Редакторы *Г. Рустембекова*
Компьютерде беттеген және
мұқабаны безендірген *Қ. Әмірбекова*

ИБ№8504

Басуға 15.09.15 жылы қол қойылды. Пішімі 60x84/16.
Көлемі 16,37 б.т. Офсетті қағаз. Сандық басылыш. Тапсырыс №2282.
Тарағымы 300 дана. Бағасы келісімді.
Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университетінің
«Қазақ университеті» баспа үйі.
050040, Алматы қаласы, әл-Фараби даңғылы, 71.

«Қазақ университеті» баспа үйі баспаханасында басылды.